Arbeidshof Luik, afdeling Luik, arrest van 11 oktober 2021

Ziekte- en invaliditeitsverzekering – Gedetineerde – Werkonbekwaamheid – Belang bij erkenning
Ziekte- en invaliditeitsverzekering – Gedetineerde – Ontvankelijkheid van het hoger beroep – Belang om te handelen – Reeds verkregen en dadelijk belang – Voorwaarden – Vergoeding opgeschort tijdens vrijheidsbeneming – Kans op voorwaardelijke vrijlating
Ziekte- en invaliditeitsverzekering – Voorwaarden
Ziekte- en invaliditeitsverzekering – Verdiencapaciteit – Begrip

Hoewel de toekenning van de uitkering waarin is voorzien bij de wet van 14 juli 1994 betreffende de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen wordt opgeschort gedurende de periode waarin de houder ervan het voorwerp uitmaakt van een detentiemaatregel, heeft een gedetineerde die voor voorwaardelijke invrijheidstelling in aanmerking komt, er belang bij dat hij zijn toekomstige bestaansmiddelen kan aantonen, zonder dat hij bij zijn invrijheidstelling extra stappen moet ondernemen.

Op de dag van de instelling van zijn beroep was de vordering van M. M. (erkenning van zijn arbeidsongeschiktheid), in de veronderstelling dat zij gegrond was, van dien aard dat zij hem een voordeel opleverde (de verhoogde kansen om de door hem nagestreefde voorwaardelijke invrijheidstelling te verkrijgen). Evenzo was het voldoende om een moreel belang te vormen dat in het geval van M. M. reeds verkregen en actueel was.

Om door het ziekenfonds te worden vergoed, moet aan drie voorwaarden worden voldaan: 1) de werknemer moet alle werkzaamheden hebben gestaakt, 2) de stopzetting moet het rechtstreekse gevolg zijn van het ontstaan of van de verergering van letsels of functionele stoornissen, en 3) de letsels of functionele stoornissen moeten leiden tot een vermindering van de verdiencapaciteit van de werknemer met ten minste tweederde.

Wanneer een sociaal verzekerde beweert te voldoen aan de medische voorwaarden voor erkenning van arbeidsongeschiktheid, moet rekening worden gehouden met alle aanwezige pathologieën, ongeacht hun oorsprong en ongeacht de eventuele schadevergoeding die hij ontvangt.

Op uiterst uitzonderlijke wijze en gelet op het feit dat het hoger beroep van M. M. geen financiële gevolgen heeft, acht het Hof het zinloos overheidsgeld te besteden aan een uitspraak over een verdiencapaciteit die zuiver platonisch zal blijven zolang M. M. in de gevangenis verblijft (wetende dat zijn voorwaardelijke invrijheidstelling onzeker is).

Gelet op de door M. M. voorgelegde ziektetabel, is het Hof van oordeel dat zijn verdiencapaciteit is verminderd tot een percentage dat gelijk of lager is dan een derde van hetgeen een persoon met dezelfde aandoening en opleiding kan verdienen.

Het hoger beroep is gegrond.